HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אף ימים הראויין לספירת סתירת זבה. בימי ב) זיבה דלעולם היא טהורה עד שתשפה שהרי כל ימיה ראויין לכך שאם תספור שמה ותראה סותרת הכל ונמצאו הימים הבאין ראויין לספירה והא דתניא [לעיל לו:] בימי נדה נדה היכא דאתחיל קושי מימי נדה אבל אתחיל בימי זיבה כל מה שיארך הקושי טהורה: ג) **ועוד ארבעים וחמשים יום.** קס"ד לגמרי מטהר לה ר"מ מזוב ומנגעות: **בימי נדה נדה.** וה"ק ר"מ כמה הוא קשויה שלא תבא להתחייב בקרבן ולספירת נקיים ארבעים וחמשים יום ומיהו בכל הני ארבעים כי שלמי ימי זוב ומטו ימי נדות טמאה נדה וכי הדרי שלמי ז' ימי נדות ומטו ימי זוב טהורה: **זבה גדולה.** ראתה שלשה רצופין בתוך י"א יום טהורה מספירת נקיים ומקרבן אבל לא ראתה אלא יום אחד צריכה לשמור יום כנגד יום דכי כתיב דמה דדרשינן [ע"ש ב] ולא מחמת ולד וזבה גדולה כתיב דכתיב בההוא קרא ימים רבים ואם משך קשויה יותר מאחד עשר יום שנכנסה לימים שראויים לנדה טמאה: **ימי ולד ימי זוב טומאתה וגו'.** ומייתי נפקא לן זבה קטנה בשילהי מכילתין [עג.] בשמעתא בתריתא: **קשיא לפרוייהו.** דאמרי זבה גדולה וקטנה הוא דמטהר ולד אבל אם יארך אחריהן טמא: **בימי זיבה.** למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה: **יש מקשה.** שהיא רואה: **ק"נ יום.** לרופין: **ואין זבה עולה בהן.** ולא שתהא מקשה כל ק"נ יום: **כיצד ראתה ג' בלא עת.** בלא עת נדתה הרי ד) י"א ימים שלאחר נדתה שהן ימי זיבה ואינה זבה עד שתראה בהן ג' לרופין ואם ראתה שנים בסופן כשתראה למחר הוי פחת של נדותה ואינו מצטרף לה לזיבה אלא תחלת נדה הויא וכל שבעה תהיה נדה הרי ט' ימים לרופין ושנים שלאחר הנדה שהן מן י"א של ימי זוב וכל כמה דלא חזיא ג' בימי זיבה לא הויא זבה הרי י"א לרופין וקשתה ממשים והיא חולה ואמרינן לעיל [לז:] בחולה ממשים הרי ס"א וביום ס"א ה) ילדה נקבה ואפילו רואה כל שמונים אינה זבה ואחד ושמונים הוי תחילת נדה ואם תראה ז' הרי מאה ומ"ח ושנים שלאחר הנדה ותפסוק הרי ראתה ק"נ לרופין ואינה זבה אבל אם תראה יותר הויא זבה דהוו להו ג' לאחר הנדה: **וחמשים שהולד מטהר.** הגך חמשים של קושי לפני השמונים: **א"ר.** דקחשבת שמונים של נקבה: **יש מקשה נעולם.** ואינה זבה כגון טובלת לי"ד של נקבה ומתעברת ולסוף שמונים שבעה לנדה ושנים לאחר הנדה ומקשה ממשים וחוזרת ומפלת נקבה וכן לעולם: **אמר להן.** ר"מ מאי דעתייכו משום נפלים כדפרשינן: **אין קושי לנפלים.** אין הנפל מטהר קישויו ואנן בולד דאית ליה קושי קמיירינן: **יש רואה.** בלא קושי: **קמ"ל דאפשר לפתיחת הקבר בלא דם.** דאם אחר הנדה דהוה ליה יום לידה שלישי ואי הויא חזיא קודם לידה בפתיחת הקבר הרי היא זבה הואיל ובלא קושי ראתה: **להקל ולהחמיר.** פעמים שאינו מטהר כלום פעמים שהוא מטהר מדם ויום אחד: **הרי זו יולדת בזוב.** הואיל ורוב זיבה בשמיני הואי שאין הולד מטהר שדינן חד יומא בתר תרין והרי היא זבה: **ואפי' בסוף תשיעי ילדה.** ואע"ג דתשיעי כולו בשופי חוץ משני ימים אין זו יולדת בזוב בלבד שלא תראה דם בימי השופי ולא אמרינן כיון דשופי סמוך ללידה נטמאתה בדם הקושי דקסבר ר' יהודה שיפורא גרים כלומר החדש של תשיעי גורמת לידת הולד דמכי עייל הוה זמן לידה הילכך כל הדמים שרואה בו בקושי אינו אלא מחמת הולד אע"ג דליכא שופי בתרייהו ואפי' בתחלת תשיעי הוי מחמת ולד דקסבר יולדת לט' יולדת למקוטעין: **שיפורא.** שופר שתוקעין בו ב"ד בקדוש החדש: **או למאתים ושבעים ואחד.** דהוו להו ט' חדשים שלמים של שלשים וביום ראשון של עשירי יולדת: **או ארע"ב.** כלומר אם לא קלט הזרע יום ראשון קולט בשני ומיום קליטתו הוי התחלת העיבור: **או ארע"ג.** שאם לא קלט בשני קולט בשלישי אבל אם לא קלט בשלישי שוב אינו קולט דקי"ל דעד שלישי הוי ראוי להזריע מכאן ואילך מסריח במסכת שבת (דף פו.) בפולטת שכבת זרע ביום השלישי בפרק ר' עקיבא. אלמא לא ילדה למקוטעין: **[הוא].** שמואל דאמר כחסידים: לידי

להיות בהן זבה גדולה. ה) רש"י פירש לאפוקי י' וי"א דאינה רואה להתחיל בהן זבה גדולה ור"ח פירש לאפוקי יום ראשון ויום שני של י"א דאינה רואה עדיין להיות זבה גדולה אם לא תראה יום ג': **מאי** דעתיך משום נפלים. תימה דבלאו נפלים מצינן לאסכוחי יותר מק"נ כגון ו) יהודה וחזקיה ואחר הולד השני תספור שמונים לנקבה ושבעה ימים לנדה ושני ימים אחרי כן וי"ל דלא שכיח ואי"ת והלא בלא קושי משכחת כל ימיה שלא תהא זבה כגון שהפילה אחר פ' לנקבה וז' לנדה וג' ימים אחר נדה ובשלמא בסמוך גבי יש רואה ק' ימים איכא למימר דבחד ולד מיירי אי נמי בבן קיימא אבל הכא מיירי בנפלים מדקאמר אין קושי לנפלים ויש לומר דלא מיירי ביולדת בלא קשוי:

שיפורא גרים. פירוש שופר שתוקעין בר"ח בקדוש החדש תשיעי של עיבורה ואם תאמר והיכי מוכח דחדש לבנה גרים דילמא חדש תשיעי של אחר ח' חדשים של שלשים יום להריונה גרים אפי' הוא מתחיל באמצע חדש הלבנה וי"ל דאם כן הו"ל למימר דיה חדש אחרון אבל חדשה משמע חדש הלבנה דהיינו חדש הלבנה וקאי [ש"מ] אמתני' כמו אברייתא אלא שנקבע בתלמוד אחר הברייתא א"נ משום דברייתא מוכחא דילדת למקוטעין מדקתני אפי' בתחלת תשיעי ילדה ולא מיקרי חדש לענין חדש העיבור כיון דאין בו אלא יום אחד ולא שייך עליה למימר כמתניתין דיה חדשה. ונראה דלר' יהודה דבחדש ראשון של עיבור נמי שיפורא גרים ואם עיברה ביום אחרון של אדר יולדת בתחלת מרחשון כדקתני סוף ח' ותחלת ט' משמ' דמילתא דפסיקא היא דאי אמרת דבניא ח' חדשים הראשוני' שלימי' א"כ לא משכחת לה דשיפרא דט' גרים אלא א"כ נתעברה בתחלת החדש וא"כ לר' יהודה משכחת לה דאשה יולדת (לח') [לז'] חדשים וב' ימים: והאמר שמואל אין אשה מתעברת כו'. לא הוה מצי למימר דר' יהודה איירי בנפלים מדנקט שמיני ותשיעי ולא נקט שלישי ורביעי:

ז) [לעיל כא. וש"נ], ח) [לעיל כא.], ט) [לעיל כז.].

תורה אור השלם

1. וְאִשָּׁה כִּי יָזוּב זוֹב דָּמָהּ יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת נִדָּתָהּ אוֹ כִּי תָזוּב עַל נִדָּתָהּ כָּל יְמֵי זוֹב טֻמְאָתָהּ כִּימֵי נִדָּתָהּ תִּהְיֶה טֻמְאָה הִוא: ויקרא טו כה

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה עד ארבעי':

גליון הש"ס

גמ' **או למאתים ושבעים ושלשה.** בירושלמי פ' המולק אי' אם לרע"ד ועי' ביפה מראה סס: **תוס'** ד"ה **שיפורא** וכו' **דלא** קי"ל כרבה **תוספאה.** ע' לעיל מ ע"א תוס' ד"ה אלא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) גמ' אבא שאול משמיה דרב אמר. נ"ב כ' בפס"ד ד' קמט ע"ד לא ידעתי מי הוא ולפענ"ד ל"ל אבא שאול משמיה דרבי. ועי' פסחים דף לד ע"א דאבא שאול גבל של בית רבי היה: **ב)** שם אלא למאתים וכו'. נ"ב עי' תוספת שור:

מוסף רש"י

לפתיחת הקבר. הרחם, **בלא דם.** דם לידה (לעיל כא.).

עין משפט נר מצוה

נז א עי' במ"מ פ"ז מהל' מיסורי איסור הל"א:

נח ב מיי' פט הלי"ב ועי' במ"מ:

נט ג מיי' שם הל"א:

תוס' הרא"ש

הראויין להיות בהן זבה גדולה. פר"ח לאפוקי עשירי וי"א דאין ראויין להתחיל בהן זבה גדולה א"נ לאפוקי יום ראשון ויום שני של י"א דאין ראויין להיות בהן זבה גדולה ולשון ראוין משמע כפירושו: **מאי** דעתייכו משום נפלים וכו'. ותימה בלא נפלים נמי משכחת לה (נמי) יותר מק"נ ימים כגון יהודה וחזקיה שנשתהו ג' חדשים זה אחר זה וי"ל מילתא דלא שכיח הוא א"נ כשנתעברה תאומים לא קא מיירי: **יש** רואה ק' יום. ותימה כל ימיה משכחת לה דאחר שמונים של נקבה הפילה נקבה אחרת וי"ל דבחד ולד איירי א"נ היינו האי דפריך מאי קמ"ל דאי חידוש של ק' יום הא משכחת לה אפי' טובא ולר' מאיר משכחת לה כל ימיה כה"ג אלא דר' מאיר לא איירי אלא בלידת קושי: **ש"מ** קסבר ר' יהודה שיפורא גרים. שופר שתוקעין ב"ד בקידוש החדש דחדש של עיבור הוא לפי חידוש הלבנה ותימה דלמא דיה חדשה דקאמר היינו ל' יום האחרונים שהוא חדש תשיעי לעיבורה וי"ל דא"כ ה"ל למימר דיה חדש אחרון אבל חדשה משמע חדש המבורר דהיינו חדש הלבנה וקאי [ש"מ] אמתני' כמו אברייתא אלא שנקבע בתלמוד אחר הברייתא א"נ משום דברייתא מוכחא דילדת למקוטעין מדקתני אפי' בתחלת תשיעי ילדה ולא מיקרי חדש לענין חדש העיבור כיון דאין בו אלא יום אחד ולא שייך עליה למימר כמתניתין דיה חדשה. ונראה דלר' יהודה דבחדש ראשון של עיבור נמי שיפורא גרים ואם עיברה ביום אחרון של אדר יולדת בתחלת מרחשון כדקתני סוף ח' ותחלת ט' משמ' דמילתא דפסיקא היא דאי אמרת דבניא ח' חדשים הראשוני' שלימי' א"כ לא משכחת לה דשיפרא דט' גרים אלא א"כ נתעברה בתחלת החדש וא"כ לר' יהודה משכחת לה דאשה יולדת (לח') [לז'] חדשים וב' ימים: והאמר שמואל אין אשה מתעברת כו'. לא הוה מצי למימר דר' יהודה איירי בנפלים מדנקט שמיני ותשיעי ולא נקט שלישי ורביעי:

א אפי' ימים הראויין לספירת סתירת זבה תנן כמה הוא קשויה ר"מ אומר ארבעים וחמשים יום בשלמא לרב משכחת לה כרב אדא בר אהבה אלא ללוי קשיא אמר לך לוי מי קתני טהורה בכולן בימי נדה נדה בימי זיבה טהורה לישנא אחרינא אמרי א"ר לוי אין הולד מטהר אלא ימים הראויין להיות בהן זבה גדולה מ"ט [1]דמה ימים רבים כתיב א] אבא שאול משמיה דרב אמר אפילו ימים הראויין להיות בהן זבה קטנה מ"ט ימי וכל ימי התם כתיבי תנן כמה הוא קשויה ר"מ אומר אפי' ארבעים וחמשים יום קשיא לתרוייהו מי קתני טהורה בכולן קשתה בימי נדתה נדה בימי זיבתה טהורה תניא היה ר"מ אומר יש מקשה ק"נ יום ואין זיבה עולה בהן כיצד שנים בלא עת ושבעה נדה ושנים של אחר הנדה אמרו לו א"כ יש מקשה כל ימיה ואין זיבה עולה בהן אמר להן מאי דעתייכו משום נפלים [2]אין קושי לנפלים ת"ר [3]יש רואה מאה יום ואין זיבה עולה בהן כיצד שנים בלא עת ושבעה נדה ושנים של אחר הנדה ושמונים של נקבה ושבעה נדה ושנים של אחר הנדה מאי קמ"ל לאפוקי ממ"ד [4]אי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם קמ"ל דאפשר לפתיחת הקבר בלא דם: ר' יהודה אומר דיה וכו': תניא רבי יהודה אומר משום רבי טרפון דיה חדשה ויש בדבר להקל ולהחמיר כיצד קשתה שנים בסוף שמיני ואחד בתחלת תשיעי ואפילו בתחלת תשיעי ילדה הרי זו יולדת בזוב אבל קשתה יום אחד בסוף שמיני ושתים בתחלת תשיעי ואפילו בסוף תשיעי ילדה אין זו יולדת בזוב אמר רב אדא בר אהבה ש"מ קסבר רבי יהודה שיפורא גרים איני והא אמר שמואל אין אשה מתעברת ויולדת [5] אלא למאתים ושבעים ואחד יום או למאתים ושבעים ושנים יום [6]או למאתים ושבעים ושלשה הוא דאמר כחסידים הראשונים דתניא חסידים הראשונים לא היו משמשין מטותיהן אלא ברביעי בשבת שלא יבואו נשותיהן לידי

ימים קשתה בחדש ט' אלא ודאי שיפורא גרים ונראה דלרבי יהודה שיפורא דט' חדשים גרים ואם נתעברה בסוף החדש יולדת בתחלת תשיעי דאי בעינן שמונה הראשונים שלמים א"כ כי נתעברה בסוף החדש שיפורא דט' הוה ליה עשירי אא"כ נתעברה בתחלת החדש: והא